

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	7105224145
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivica Čelková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7105224145.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivica Čelkovej, v exekučnej veci oprávneného L.. O. P., nar.XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX Š., proti povinnej U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX G., právne zastúpenej advokátom JUDr. Peter Konvičný, so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 42 409 241, o vymoženie 4 979,- eura s príslušenstvom, vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 26Er/1834/2005, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoEk/5/2025-219 zo dňa 29. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej o d m i e t a .

II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice uznesením č. k. 26Er/1834/2005-195 zo dňa 27.01.2025 vyhlásil za neprípustnú a zastavil exekúciu v časti vymáhania sumy 663,87 eura so 17,6 % úrokom od 11.04.2005 do budúca, zmluvnej pokuty vo výške 1 % zo sumy 663,87 eura za každý deň omeškania od 11.04.2005 do budúca a v prevyšujúcej časti návrh povinnej na zastavenie exekúcie v časti zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania zamietol.

2. Krajský súd v Košiciach na základe odvolania povinnej uznesením č. k. 8CoEk/5/2025-219 zo dňa 29.04.2025 uznesenie súdu prvej inštancie v jeho odvolaní napadnutom II. výroku ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v celom rozsahu sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie.

3. Proti uzneseniu dovolacieho súdu podala povinná v zákonnej lehote dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f) C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. b) C.s.p. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súdny exekútor sa k dovolaniu

písomne nevyjadril. Vyjadrenie oprávneného bolo doručené oneskorene, preto naň dovolací súd v zmysle § 436 ods. 3 C.s.p. neprihliadal.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania (povinná), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C.s.p.) a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinnej je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) C.s.p.]. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

6. Podľa § 200 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo „EP“), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je jednoznačne uznesením vydaným v exekučnom konaní (t. j. v konaní podľa Exekučného poriadku), keďže odvolací súd ním potvrdil uznesenie exekučného súdu, ktorý rozhodoval o návrhu na zastavenie exekúcie. Právna úprava Exekučného poriadku ako *lex specialis* vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ustanovení § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017, prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní *expressis verbis* vylúčila.

10. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. uznesenie z 27. septembra 2019 sp. zn. 5Oboer/25/2018) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. apríla 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. júla 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. augusta 2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. novembra 2018.

11. Dovolací súd poukazuje na to, že v preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 07.07.2025, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd - pri riešení tejto otázky - považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018). Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané tiež za účinnosti novej právnej úpravy dňa 29.04.2025. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné

aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila.

12. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinnej podľa § 447 písm. c) C.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. Napokon, vo vzťahu k tej okolnosti, že odvolací súd v poučení napadnutého uznesenia (nesprávne) poučil účastníkov exekučného konania o prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, resp. napadnuté uznesenie obsahuje všeobecné poučenie o tom, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.), dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa aj účastník exekučného konania spravoval nesprávnym poučením odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania proti jeho rozhodnutiu, nemá táto okolnosť vplyv na nemožnosť podať dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, ktorého prípustnosť vylúčil Exekučný poriadok ako špeciálny zákon vo vzťahu k C.s.p. Uvedené v konečnom dôsledku znamená, že odmietnutím dovolania povinnej z dôvodu jeho procesnej neprípustnosti, nedochádza k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nakoľko dovolací súd rozhodol v súlade so zákonnou zásadou o neprípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu vydanému v exekučnom konaní, vyplývajúcou z osobitného predpisu.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., pričom oprávnenému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy nevznikli, nakoľko jeho vyjadrenie k dovolaniu bolo podané oneskorene. Dovolací súd o nepriznaní nároku na náhradu trov dovolacieho konania oprávnenému rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.